

BELEIDSNOTA 'WET OP DE OPENLUCHTRECREATIE'

INHOUDSOPGAVE

Hoofdstuk 1	Inleiding	2
Hoofdstuk 2	Uitgangspunten voor het beleid	3
	2.1 Behoud cq. versterking van het Twentse landschap	3
	2.2 Afstemmen van kleinschalig kamperen op de overige kampeervormen	3
	2.3 Kleinschalig kamperen als bron van aanvullende inkomsten voor het agrarisch bedrijfsleven	3
Hoofdstuk 3	Begrippen vrijstelling/ontheffing	3
Hoofdstuk 4	Beleid per kampeervorm	4
	4.1 Kleinschalige kampeerterreinen	4
	4.1.1 Bestemmingsplan	4
	4.1.2 Koppeling agrarisch bedrijf/agrarisch bouwperceel	4
	4.1.3 Vaststelling kampeerperiode	6
	4.1.4 Tijdelijke verhoging aantal kampeermiddelen	6
	4.1.5 Toegestane kampeermiddelen	6
	4.1.6 Sanitaire voorzieningen	6
	4.1.7 Landschappelijke inpassing	8
	4.1.8 Quotering	8
	4.1.9 Zonering	8
	4.1.10 Cumulatie	8
	4.1.11 Samenwerking	9
	4.2 Verenigingskamperen op eigen kampeerterrein	9
	4.3 Natuurkampeerterreinen	9
	4.4 Groepskamperen buiten een kampeerterrein	10
	4.5 Vrij kamperen/kamperen voor eigen gebruik	10
	4.6 Vergunningplichtige kampeerterreinen (zgn. reguliere camping)	10
Hoofdstuk 5	Wet OR en handhaving	12
Hoofdstuk 6	Overgangsbepaling	12
Bijlage 1	Aanvraagformulier voor het groepskamperen	
Bijlage 2	Aanvraagformulier voor een kleinschalig kampeerterrein	
Bijlage 3	Aanvraagformulier voor een regulier kampeerterrein	

Burgemeester en wethouders van Dinkelland;

overwegende dat het wenselijk is een toetsingskader te hebben voor aanvragen in het kader van de Wet op de Openluchtrecreatie;

gelet op het bepaalde in de Wet op de Openluchtrecreatie;

gelet op de op 11 december 2003 vastgestelde Beleidsnota Recreatie en Toerisme;

gelet op de Gemeentewet en artikel 1:3 lid 4 van de Algemene Wet Bestuursrecht;

BESLUITEN

vast te stellen de bij dit besluit behorende en als zodanig gewaarmerkte

BELEIDSNOTA 'WET OP DE OPENLUCHTRECREATIE'

1. INLEIDING.

In deze nota leggen wij het geharmoniseerde beleid neer inzake de Wet op de Openluchtrecreatie (hierna te noemen de Wet OR). De aanleiding hiervoor is de gemeentelijke herindeling waarbij de voormalige gemeenten Denekamp, Ootmarsum en Weerselo per 1 januari 2001 zijn opgegaan in de nieuwe gemeente Dinkelland. Per 1 januari 2003 zijn daardoor op grond van de wet Arhi de bestaande beleidsnota's in het kader van de Wet OR komen te vervallen. Het betreft de beleidsnota's van de voormalige gemeentes Denekamp en Weerselo. De voormalige gemeente Ootmarsum kende geen beleidsnota in het kader van de Wet OR.

De Wet OR is per 1 november 1995 in werking getreden. Het is een zogenaamde raamwet, d.w.z. dat er een ruim kader is aangegeven waarbinnen de gemeenten hun eigen beleid op het gebied van kamperen kunnen invullen. De beleidsnota Wet op de Openluchtrecreatie dient als toetsingskader voor aanvragen in het kader van de Wet OR.

In een brief van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (gedateerd 16 mei 2002/kenmerk GRR. 2002/539) staat dat is gestart met het uitwerken van wetswijzigingen in het kader van de Wet OR. In de eerste plaats gaat het om het wijzigen van artikel 8, derde lid, Wet OR ten behoeve van verruiming van het kamperen bij de boer. In de tweede plaats gaat het om wijzigingsvoorstellen ten behoeve van de versterking van de rechtspositie van lang-kampeersers. Het streven was om de wetswijzigingen voor de start van het kampeerseizoen 2003 in werking te laten treden. Tot op heden is de wetswijziging nog niet doorgevoerd.

2. UITGANGSPUNTEN VOOR HET BELEID.

Bij het formuleren van ons beleid zijn wij uitgegaan van het op 11 december 2003 door de raad vastgestelde beleidsplan Recreatie en Toerisme. Verder hebben we gebruik gemaakt van de beleidsnota's Wet OR zoals deze waren opgesteld door de voormalige gemeenten Denekamp (raadsbesluit januari 1997) en Weerselo (raadsbesluit december 1996). Beide voormalige gemeenten hebben bij het opstellen van hun nota destijds gebruik gemaakt van het rapport dat is opgesteld door de Twentse werkgroep Wet Openluchtrecreatie (versie 30 oktober 1995). De uitgangspunten voor dit beleid zijn als volgt:

2.1 Behoud c.q. versterking van het Twentse landschap

Natuur en landschap vormen in Twente de basis van het toeristische product. Het afbreuk doen aan deze essentiële waarden leidt onherroepelijk tot schade aan de toeristische ontwikkeling van deze regio. In onderhavige nota staat de handhaving van deze waarden dan ook centraal. Het Streekplan en bestemmingsplan Buitengebied vormen vanuit de ruimtelijke ordening de kaders waarmee de nadelige gevolgen van de Wet OR voor natuur en landschap beperkt kunnen worden.

2.2 Afstemmen van kleinschalig kamperen op de overige kampeervormen

De reguliere toeristische bedrijven in de verblijfsrecreatieve sector in Twente zijn overwegend kleinschalig van omvang. Dit heeft tot gevolg dat deze bedrijven met moeite een zodanig exploitatieresultaat kunnen behalen dat geïnvesteerd kan worden in kwaliteitsverbetering, vernieuwing en uitbreiding (het laatste voor zover er ruimtelijke mogelijkheden zijn) Het voorzieningenniveau is daardoor over het algemeen vrij beperkt. Om te voorkomen dat het ene toeristische product door het andere wordt vervangen, dienen de mogelijkheden die de Wet OR biedt bij voorkeur gericht te zijn op een ander segment van de toeristische markt. Met het oog op de totale toeristische sector moet wildgroei worden voorkomen. Het beleid staat dan ook in het teken van het realiseren van aanvullende verblijfsvormen voor een nieuwe doelgroep(en), die aan minimale kwaliteitsnormen moet voldoen. Deze vorm van productdifferentiatie zal ten goede komen aan de gehele toeristische sector.

2.3 Kleinschalig kamperen als bron van aanvullende inkomsten voor het agrarisch bedrijfsleven

Veel agrarische bedrijven ondervinden grote problemen om zich staande te houden. Via het kleinschalig kamperen wordt aan een aantal van deze bedrijven de mogelijkheid geboden om neveninkomsten te verwerven. Dit zou ertoe kunnen leiden dat meer agrarische bedrijven in stand worden gehouden. Gezocht moet worden naar een evenwichtige verhouding tussen de belangen van de toeristische sector, de agrarische sector en natuur en landschap. Dit kan door voortdurend inzicht te houden in de ontwikkeling van vraag en aanbod van het kleinschalig kamperen alsmede door een adequaat en goed uitvoerbaar handhavingsbeleid te ontwikkelen en strikt toe te passen.

3. BEGRIPPEN VRIJSTELLING/ONTHEFFING.

Op grond van de Wet OR is het mogelijk voor 'kleinschalig kamperen', 'verenigingskamperen op eigen kampeerterrein' en 'natuurkamperen' een vrijstelling dan wel ontheffing te verlenen. Onder 'vrijstelling' dient te worden verstaan: een besluit waarbij een uitzondering op een wettelijk verbod of gebod wordt gemaakt voor een categorie van gevallen. Onder 'ontheffing' dient te worden verstaan: een beschikking waarbij in een individueel geval een uitzondering op een wettelijk verbod of gebod wordt gemaakt. In de praktijk zal een vrijstelling voor een categorie van gevallen niet vaak worden aangevraagd. Zo dit al gewenst is, zal voor een vrijstelling de gemeente normaliter initiatiefnemer zijn. Bij particuliere aanvragen gaat het dus doorgaans om ontheffingen. In het vervolg van de nota gebruiken we in plaats van 'vrijstelling of ontheffing' alleen nog maar de term 'ontheffing', omdat de meeste praktijksituaties hierop betrekking hebben.

4. BELEID PER KAMPEERVORM.

4.1 Kleinschalige kampeerterreinen

Op grond van artikel 8, lid 2 onder a van de Wet op de Openluchtrecreatie kan vrijstelling/ontheffing worden verleend voor maximaal 10 kampeermiddelen en voor korte perioden voor maximaal 15 kampeermiddelen. Voorwaarde is dat het bestemmingsplan zich niet tegen een dergelijk gebruik mag verzetten.

4.1.1 Bestemmingsplan

De bestemmingsplannen Buitengebied van de voormalige gemeenten Weerselo, Denekamp en Ootmarsum dienen zonodig naar aanleiding van deze beleidsnota te worden aangepast. Daarnaast zal deze nota als inbreng worden meegenomen in de integrale herziening van de bestemmingsplannen Buitengebied. Ook kan deze nota worden gebruikt als onderdeel van het toetsingskader om vrijstellingen als bedoeld in artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening te verlenen. Alvorens vrijstelling te verlenen of een wijziging van het bestemmingsplan door te voeren wordt een integrale afweging gemaakt. In deze afweging is aandacht voor onder meer de gevolgen voor landschap, natuur (Vogel- en Habitatrichtlijn, flora en faunawet), milieu en de waterhuishouding.

4.1.2 Koppeling agrarisch bedrijf/agrarisch bouwperceel

De Wet OR biedt in tegenstelling tot de Kampeerwet uit 1982 in principe de mogelijkheid om het kleinschalig kamperen los te koppelen van het agrarisch bedrijf en het agrarisch bouwperceel. Dit zou betekenen dat elke burger met een perceel grond een ontheffing kan aanvragen.

De raad heeft op 11 december 2003 het beleidsplan recreatie en toerisme vastgesteld. Bij beleidsaanbeveling 29 staat dat voor het verlenen van een nieuwe ontheffing er een directe relatie dient te bestaan tussen het kleinschalige kampeerterrein en de agrarische bedrijfsvoering.

Argumenten hiervoor:

1. het kleinschalig kamperen is mede ontstaan vanuit de gedachte dat daarmee een compensatiemogelijkheid voor agrariërs kan worden gegeven. De extra inkomsten voor agrarische bedrijven in landschappelijk waardevolle gebieden kunnen een stimulans zijn voor het voortbestaan van boerderijen en derhalve landschappelijke schaalvergroting in deze gebieden helpen voorkomen;
2. beperking van aantasting van het landschap door voorkoming van teveel kampeermiddelen en sanitaire voorzieningen;
3. bij agrarische bedrijven bestaan goede mogelijkheden voor landschappelijke inpassing van kleinschalige kampeerterreinen omdat de massa van de agrarische bebouwing visueel ruimtelijk domineert ten opzichte van het kampeerterreintje;
4. een deel van de consumenten kiest op grond van de oorspronkelijke productformule, namelijk het product "kamperen bij de boer". Dit product voegt voor hen iets toe aan de 'gewone' kampeerterreinen.

Bij het indienen van een aanvraag om ontheffing voor een kleinschalig kampeerterrein dient te worden aangetoond dat er sprake is van een reëel agrarisch bedrijf. Zo dient ingevolge het bestemmingsplan ter plaatse een agrarisch bouwperceel aanwezig te zijn en dient aanvrager te kunnen aantonen dat zijn/haar bedrijf een omvang heeft van 40 NGE's (Nederlandse Grootte Eenheden). Wanneer er sprake is van een agrarisch bouwperceel maar aanvrager kan niet aantonen dat zijn/haar bedrijf een omvang heeft van 40 NGE's, dan dient middels een bedrijfsplan te worden aangetoond dat er sprake is van een reële agrarische bedrijfsvoering. Verder dient bij de aanvraag een tekening te worden gevoegd waarop duidelijk staat aangegeven hoe het kleinschalig kampeerterrein landschappelijk ingepast wordt.

De ontheffing zal voor een periode van vijf jaar voor een bepaald perceel worden afgegeven en geldt voor degene te wiens naam zij is gesteld (degene die het kleinschalig kampeerterrein exploiteert) als voor zijn rechtverkrijgende. De rechtverkrijgende is verplicht de rechtsopvolging binnen twee maanden schriftelijk te melden bij burgemeester en wethouders (*Indien aanvrager niet de eigenaar is, dient de eigenaar ook de aanvraag te ondertekenen willen we de aanvraag in behandeling nemen*). Een aanvraag voor een ontheffing zal worden bekeken door de brandweer. De ontheffing vervalt indien daarvan niet binnen 1 jaar na afgifte gebruik is gemaakt. Dit is van belang omdat er gezien de quoterings andere gegadigden kunnen zijn die een kleinschalig kampeerterrein willen beginnen.

Op grond van artikel 11 lid 1 Wet OR verbinden burgemeester en wethouders aan een ontheffing voorschriften over de soort en het aantal van de op het kampeerterrein toe te laten kampeermiddelen. Burgemeester en wethouders kunnen deze voorschriften wijzigen of intrekken. Op grond van artikel 11 lid 2 Wet OR kunnen burgemeester en wethouders in het belang van de orde, de rust, de veiligheid, de natuur- en landschapsbescherming, de bescherming van het milieu, de hygiëne en de gezondheid, alsmede overige onderwerpen betreffende het kamperen aan een ontheffing voorschriften verbinden, dan wel deze beperkingen of voorschriften wijzigen of intrekken.

Op grond van artikel 12 Wet OR kunnen burgemeester en wethouders een ontheffing intrekken indien: a. de verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken dat, waren de juiste gegevens verstrekt, een andere beslissing zou zijn genomen of b. blijkt dat de beperkingen of de voorschriften gesteld krachtens artikel 11 niet of niet behoorlijk worden nageleefd.

Na vijf jaar dient een nieuwe aanvraag te worden ingediend waarbij opnieuw zal worden getoetst aan het aantal NGE's. Blijkt dat er sprake is van een bedrijfsbeëindiging bij een ontheffing voor een eerste periode van vijf jaar dan heeft het college de bevoegdheid om met het oog op gedane investeringen nog eenmalig een persoonsgebonden, nieuwe ontheffing voor maximaal drie jaar te verlenen aan het voormalig agrarisch bedrijf. Bij een bedrijfsbeëindiging binnen de tweede periode van vijf jaar heeft aanvrager gedurende tien jaren de gelegenheid gehad om zijn investeringen af te schrijven. Een nieuwe ontheffing zal niet worden verleend.

Na tien jaar (ontheffingsperiode) dient er wederom een nieuwe aanvraag te worden ingediend waarbij wordt getoetst aan het aantal NGE's. Wanneer aanvrager hieraan voldoet dan zal er een ontheffing worden verleend voor een bepaald perceel voor onbepaalde tijd. Zolang er sprake is van een reëel agrarisch bedrijf kan de ontheffing worden overgedragen aan de rechtverkrijgende. Op het moment er geen sprake meer is van een reëel agrarisch bedrijf dan geldt de ontheffing niet meer voor de rechtverkrijgende. Om dit in de gaten te kunnen houden dient een ieder met een ontheffing voor het kleinschalig kamperen om de vijf jaar gegevens te overleggen waarbij het toetsingscriterium van 40 NGE's geldt of dient middels een bedrijfsplan aan te tonen dat er sprake is van een reële agrarische bedrijfsvoering.

In bijzondere gevallen, door het college te bepalen, kan het zo zijn dat een situering van de kampeermiddelen grenzend aan het agrarische bouwblok uit landschappelijk oogpunt beter is. In die gevallen kan het college, onder het stellen van voorwaarden, medewerking verlenen aan een situering grenzend aan het agrarische bouwblok tot maximaal 4500 m² waarvan een aanzienlijk deel binnen het agrarisch bouwperceel moet liggen. De met het kamperen verband houdende sanitaire voorzieningen dienen binnen het agrarische bouwblok te worden gesitueerd.

4.1.3 Vaststelling kampeerperiode

In de Wet OR wordt de periode vrij gelaten waarin het kamperen met ontheffing mogelijk is. Dit zou betekenen dat kleinschalig kamperen in principe het gehele jaar door mogelijk is.

Redenen waarom wij hebben besloten de ontheffingen in tijd te beperken zijn de volgende:

- voorkoming van ontsiering van het winterlandschap met kampeermiddelen;
- voorkoming van het risico van permanente bewoning;
- verkleining van de kans op het plaatsen van stacaravans en daarmee het ontstaan van jaarplaatsen;
- voor permanente kampeerplaatsen past geen ontheffing, maar is een vergunning nodig.

Als ontheffingsperiode hebben wij de periode van 15 maart tot en met 31 oktober vastgesteld. Voor de periode van 1 november tot en met 14 maart geldt de verplichting dat alle kampeermiddelen (inclusief alle toebehoren in het kader van de ontheffing) moeten worden verwijderd uit het landschap.

4.1.4 Tijdelijke verhoging aantal kampeermiddelen

Artikel 8.3 Wet OR geeft de mogelijkheid aan burgemeester en wethouders het aantal van 10 kampeermiddelen voor korte perioden te verhogen met ten hoogste 5 kampeermiddelen.

Achtergrond van deze mogelijkheid is de behoefte om tijdens grote toeloop in de vakantieperiodes meer opvangcapaciteit te hebben.

Besloten is de regeling toe te passen voor de periode Hemelvaart tot en met Pinksteren en de zomervakantie. Als periode voor de zomervakantie nemen we de periode van 1 juli tot en met 31 augustus. De overwegingen voor de keuze van deze perioden zijn:

- in de bovenstaande perioden is er sprake van een grote druk op de recreatieve sector;
- de negatieve invloed van de verhoging op het landschap zal zeer beperkt zijn bij een beperkte en tijdelijke uitbreiding van het aantal kampeermiddelen;
- uitbreiding met meer vakantieperiodes maakt de controle moeilijker.

Volgens de staatssecretaris van Landbouw, natuurbeheer en visserij (brief 16 mei 2002/kenmerk GRR.2002/539) is er een wetwijziging Wet OR in de maak waarbij het plaatsen van ten hoogste vijftien kampeermiddelen wordt toegestaan gedurende het gehele kampeerseizoen (15 maart tot en met 31 oktober).

4.1.5 Toegestane kampeermiddelen

Kleinschalig kamperen dient zich vooral te richten op toeristisch kamperen en niet op seizoenplaatsen. Stacaravans horen dus niet op kleinschalige kampeerterreinen thuis. De Wet OR sluit stacaravans als kampeermiddel in principe niet uit. Daarom is expliciet besloten dat stacaravans niet worden toegestaan op kleinschalige kampeerterreinen.

De redenen hiervoor zijn:

- stacaravans hebben een negatieve uitstraling op het landschap. Bij stacaravans ontstaan snel aanbouwsels, hekwerkjes en dergelijke;
- stacaravans kunnen als 'wezensvreemd' worden ervaren in de beleving van kleinschalige kampeeders;
- het ontstaan van handhavingproblemen in verband met de verplichte verwijdering na 31 oktober;
- stacaravans vergroten het risico van permanente bewoning;
- op reguliere kampeerterreinen is ruimte voor het plaatsen van stacaravans.

4.1.6 Sanitaire voorzieningen

Het streven is om een kwalitatief goed toeristisch product te realiseren. In dit kader moeten kleinschalige kampeerterreinen beschikken over goede sanitaire voorzieningen.

De artikelen 15 en 16 van de Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) inzake hygiëne, gezondheid en veiligheid van 13 maart 1995 geven hierover duidelijkheid. Voor alle duidelijkheid zullen we hieronder de eisen die aan sanitaire voorzieningen gesteld worden weergeven:

Drinkwater (artikel 15)

- er moeten tappunten aanwezig zijn voor het verstrekken van drinkwater, die zijn aangesloten op het distributienet van de openbare waterleiding of op een andere deugdelijke voorziening;
- het aantal tappunten moet tenminste 1 bedragen bij maximaal vijf toe te laten kampeermiddelen en tenminste 2 bij meer dan vijf toe te laten kampeermiddelen.

Toiletten (artikel 16)

- er moeten toiletten aanwezig zijn die voorzien zijn van waterspoeling;
- het aantal toiletten moet ten minste 1 bedragen bij maximaal vijf toe te laten kampeermiddelen en ten minste 2 bij meer dan vijf toe te laten kampeermiddelen;
- indien gebruik van chemische toiletten is toegestaan, moet er een deugdelijke voorziening voor het ledigen van deze toiletten bestaan.

Voor kleinschalig kamperen zijn in de AMvB geen voorschriften over wasbakken en douches opgenomen. Om ook ten aanzien van deze voorzieningen de kwaliteit en de hygiëne te waarborgen, zullen de volgende aanvullende voorschriften in de ontheffing worden opgenomen:

Wasbakken (artikel 10)

- er moeten wasbakken aanwezig zijn in een daarvoor bestemde ruimte;
- boven de wasbakken zijn tappunten;
- het aantal wasbakken moet ten minste 1 bedragen voor elke 25 toe te laten kampeerdersonderders.

Douches (artikel 12)

- er moet tenminste 1 douche aanwezig zijn, die geplaatst is in een daarvoor bestemde ruimte.

Bij ontheffingen voor ten hoogste vijf kampeermiddelen mag gebruik worden gemaakt van de bestaande sanitaire voorzieningen in de agrarische bedrijfsgebouwen. Bij meer dan vijf kampeermiddelen dienen bovengenoemde sanitaire voorzieningen afzonderlijk ten dienste van de verblijfseenheden te worden gerealiseerd (bij voorkeur in een bestaand agrarisch gebouw).

Lozingsbesluit Bodembescherming

Naast de bovengenoemde minimale eisen met betrekking tot de sanitaire voorzieningen is ook het Lozingsbesluit Bodembescherming van toepassing. Het lozingsbesluit (onderdeel van de Wet Bodembescherming en de Wet Verontreiniging Oppervlaktewater) schrijft voor dat vanaf 1 januari 2005 niet meer rechtstreeks afvalwater geloosd mag worden op de bodem of op het oppervlaktewater. Vanaf die datum dient voldaan te worden aan de eisen zoals deze in het lozingsbesluit zijn opgenomen.

Voordat er maatregelen worden genomen is het verstandig de besluitvorming in de gemeenteraad m.b.t. het Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP) af te wachten (ondanks het feit dat de wettelijke termijn snel naderbij komt) omdat:

- hiermee wordt voorkomen dat maatregelen worden getroffen die niet in overeenstemming zijn met het lozingsbesluit
- op Europees niveau een discussie gaande is met betrekking tot het wel of niet toestaan van septictanks (IBA 1).

De besluitvorming wordt medio 2004 verwacht.

Als het besluitvormingstraject is doorlopen zullen alle betrokken bewoners ingelicht worden over het door de gemeente vastgestelde beleid en de planning wanneer de door de gemeente te realiseren voorzieningen uitgevoerd zullen worden.

Bouwvergunning: alvorens begonnen wordt met het realiseren van sanitaire voorzieningen dient contact te worden opgenomen met Bouwzaken.

4.1.7 Landschappelijke inpassing

In vele delen van Twente doet zich de bijzondere situatie voor, dat er grote clusters zijn van landgoederen, natuurgebieden en kleinschalige landschappen. Juist deze hoogwaardiger gebieden zijn vaak het aantrekkelijkst voor vormen van recreatie zoals het kleinschalig kamperen. Tegelijkertijd zijn deze gebieden ook kwetsbaar voor intensivering van het gebruik, zowel wat betreft het landschappelijke beeld als wat betreft de daarin gelegen natuurwaarden. Het is dan ook essentieel om bij de verdere ontwikkeling van deze vorm van recreatie voorwaarden in te bouwen om de aanwezige kwaliteiten te ontzien.

Er is op voorhand geen pasklare oplossing te geven voor alle mogelijke terreinen voor kleinschalig kamperen; in feite zal er per locatie maatwerk gerealiseerd moeten worden. Een paar algemene voorwaarden zullen we hieronder aangeven:

- er dient zo veel mogelijk aansluiting te worden gezocht bij aanwezige erfstructuren;
- naar het omringende landschap toe zal de kampeerlocatie zo veel mogelijk aan het oog moeten worden onttrokken;
- de te gebruiken afschermdende beplanting zal qua soortenkeuze optimaal moeten aansluiten bij de in die omgeving aanwezige landschappelijke beplanting;
- speciale aandacht dient te worden geschonken aan kampeerterreinen die pal tegen natuurterreinen worden aangelegd;
- in de nabijheid van waardevolle natuurterreinen zal de inrichting van de terreinen zodanig moeten zijn dat er geen inloop vanuit zo'n recreatieterrein kan zijn.

De ontwikkeling van het kleinschalig kamperen is gericht op het maken van een kwaliteitsslag. Er zal extra aandacht worden besteed aan de landschappelijke inpassing van de kleinschalige kampeerterreinen door hierover per kampeerterrein afspraken te maken.

4.1.8 Quotering

Het maximale aantal standplaatsen op kleinschalige kampeerterreinen binnen onze gemeentegrenzen wordt bepaald op 10% van het aantal standplaatsen op reguliere kampeerbedrijven. In 2003 was het totale aantal standplaatsen op reguliere kampeerterreinen 2060. Berekening: $2060 \times 10\% = 206$ plaatsen = 14 kleinschalige kampeerterreinen toegestaan. Indien kan worden aangetoond dat de vraag naar kleinschalig kamperen uit ideële overwegingen groter is dan het hiervoor genoemde maximale aanbod, kan dit beleidsstandpunt worden heroverwogen (beleidsplan recreatie en toerisme, beleidsaanbeveling 29).

4.1.9 Zonering

Er worden geen ontheffingen afgegeven voor een kleinschalig kampeerterrein in een landbouwontwikkelingsgebied (reconstructieplan).

4.1.10 Cumulatie

In de notitie Recreatie bij de boer van de provincie Overijssel welke op 12 december 2000 is vastgesteld door Gedeputeerde Staten staat dat juist de agrariërs die voorzieningen hebben voor kleinschalig kamperen behoefte hebben aan verbreding van hun aanbod.

Een combinatie van kleinschalig kamperen en een kampeerboerderij of een combinatie van kleinschalig kamperen en boerderijkamers moet daarom mogelijk zijn. Een combinatie van kampeerboerderij en boerderijkamers kan echter niet door middel van een vrijstellings- of wijzigingsprocedure gerealiseerd worden, omdat de activiteiten dan meer het karakter van een recreatief bedrijf krijgen. Hiervoor is een bredere afweging op grond van het streekplanbeleid nodig, in het kader van een bestemmingsplan- of artikel 19-procedure. Een combinatie van verblijfsrecreatieve voorzieningen met extensieve dagrecreatieve mogelijkheden behoort ook tot de mogelijkheden. Bij de aanvaardbaarheid spelen factoren als aard van de activiteiten, frequentie van het gebruik en/of openstelling een rol. Vorenstaande zal door ons worden gehanteerd als uitgangspunt bij de beoordeling van aanvragen.

Ook kan het zo zijn dat voor meerdere terreinen naast elkaar verschillende ontheffingen worden aangevraagd, zodat per saldo een groot kampeerterrein kan ontstaan. In deze gevallen is er sprake van een opeenstapeling of cumulatie van kampeervormen, met als gevolg dat nadelige gevolgen voor het landschap en de natuur optreden.

Besloten is dat uitgesloten moet worden dat een aanvrager voor eenzelfde periode verschillende ontheffingen krijgt. Het terrein waarvoor een ontheffing wordt gegeven mag niet gelegen zijn direct aansluitend of behorend bij een kampeerterrein waarvoor aan dezelfde eigenaar al een vergunning, vrijstelling of ontheffing is verleend.

Voor dit standpunt gelden de volgende argumenten:

- cumulatie is per definitie in strijd met het karakter van kleinschalig kamperen;
- voorkomen moet worden dat door cumulatie een grote druk op de omgeving en het landschap gaat ontstaan;
- het is niet wenselijk dat één bedrijf meerdere ontheffingen kan krijgen.

Een combinatie van verblijfsrecreatie voorzieningen met extensieve dagrecreatieve activiteiten behoort wel tot de mogelijkheden. Bij de aanvaardbaarheid spelen factoren als aard van de activiteiten, frequentie van het gebruik en/of openstelling een rol.

4.1.11 Samenwerking

Initiatieven die leiden tot onderlinge samenwerking en tot samenwerking met reguliere kampeerterreinen zullen, indien gewenst door ons worden ondersteund door als bemiddelende gesprekspartner op te treden.

4.2 Verenigingskamperen op eigen kampeerterrein

Het verenigingskamperen op eigen kampeerterrein wordt in de Wet OR weergegeven in de artikelen 8.2b, 10.2 en 11. Deze kampeervorm heeft betrekking op organisaties met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard. Hierbij moet gedacht worden aan organisaties als Scouting, Nederlandse Caravan Club, NIVON, Nederlandse Toeristen Kampeerclub.

In de Kampeerwet van 1982 was bepaald dat deze organisaties door de Minister moesten worden erkend. De Wet OR kent een dergelijke bepaling niet. In de Wet OR zijn ook geen grenzen aan het aantal en soort kampeermiddelen alsmede aan de omvang van het terrein gesteld. In de Wet OR is wel de voorwaarde opgenomen dat het bestemmingsplan zich er niet tegen mag verzetten.

Uitgangspunt van de gemeente is dat verenigingen en instellingen die frequent op eigen terreinen kamperen hiertoe een vergunning dienen aan te vragen. Dit houdt dus in dat het betreffende kampeerterrein als zodanig dient te zijn aangemerkt in het bestemmingsplan.

Argumenten voor deze vergunningsplicht zijn:

- via het vergunningsregime is het gebruik beter te regelen, zodat minder snel sprake zal zijn van ongewenste situaties;
- de terreinen waarvan deze organisaties gebruik maken kunnen omvangrijk zijn;
- druk op het landschap;

Aan de hand van statuten en de specifieke situatie bepaalt het college of hierop een uitzondering wordt gemaakt en een ontheffing ingevolge art. 13 van de Wet OR kan worden verleend.

4.3 Natuurkampeerterreinen

Op grond van art. 8, lid 2 onder c van de Wet OR kan ontheffing worden verleend voor het houden van een natuurkampeerterrein dat voldoet aan daartoe door de Minister gestelde regels. Ingevolge de "Ministeriële regeling natuurkampeerterreinen" heeft een natuurkampeerterrein de volgende kenmerken:

- het is gelegen in een aaneengesloten gebied van tenminste 25 hectare, waarvan in ieder geval de helft bestaat uit bos of natuurgebied;
- het al dan niet aaneengesloten kampeerterrein is niet groter dan 1 hectare.

Natuurkampeerterreinen komen binnen onze gemeentegrenzen niet voor.

4.4 Groepskamperen buiten een kampeerterrein

Ingevolge artikel 13 van de Wet OR kan ontheffing worden verleend voor het gelegenheid geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen buiten de kampeerterreinen zoals genoemd in artikel 8, door groepen uitgaande van een vereniging of andere organisatie met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard, gedurende een korte aaneengesloten periode. Er dient daarbij sprake te zijn van een relatie tussen de groep en de locatie.

Bij onderhavig groepskamperen moet gedacht worden aan incidentele kampen van scoutinggroepen en verenigingen, werkweekenden op landgoederen etc. Deze kampeervorm komt in onze gemeente regelmatig voor.

Vanwege het incidentele karakter en de verscheidenheid binnen het groepskamperen kan voor deze vorm geen uitgewerkt beleid worden geformuleerd, maar zullen per geval afzonderlijke afspraken gemaakt worden.

Strijdigheid met het bestemmingsplan is voor het groepskamperen geen wettelijke weigeringgrond.

Voorwaarden die te allen tijde zullen worden opgenomen zijn:

- het landschapsschoon mag niet worden geschaad;
- een goede afvoer van vuil- en afvalwater dient verzekerd te zijn;
- aanwijzingen van daartoe aangewezen gemeentepersoneel en de politie dienen strikt te worden opgevolgd;
- er mag geen overlast voor omwonenden ontstaan (te denken valt aan geluid, verkeer);
- voorschriften over de aard, het aantal en het soort kampeermiddelen;
- ontheffing kan slechts worden verleend voor een korte aaneengesloten periode die vooraf overeengekomen is.

4.5 Vrij kamperen/kamperen voor eigen gebruik

Op grond van artikel 15, lid 1 van de Wet OR kan bij verordening toestemming worden verleend voor het plaatsen of geplaatst houden van maximaal 5 kampeermiddelen gedurende korte perioden. Deze vorm van kamperen komt met name tegemoet aan de wensen van trekkende kampeers. Deze kampeervorm is in principe niet gewenst.

Gereguleerde Overnachtings Plaatsen (GOP's)

Onderzocht zal worden of het wenselijk is om in één of enkele kernen het overnachten met kampeerauto's op Gereguleerde Overnachtings Plaatsen mogelijk te maken.

Ingevolge artikel 15, lid 2 van de Wet OR kan bij verordening worden toegestaan dat het plaatsen van één kampeermiddel voor eigen gebruik door de eigenaar van een terrein voor langere perioden kan worden toegestaan. Tijdelijk kan bij verordening toestemming worden verleend bij dat kampeermiddel ten hoogste twee andere kampeermiddelen voor eigen gebruik te plaatsen. Deze kampeervorm

ingevolge artikel 15, lid 2 van de Wet OR is niet gewenst en wel om de volgende redenen:

- voorkomen dient te worden dat op particuliere terreinen her en der langs wegen en in velden en bossen kampeermiddelen worden geplaatst. Op deze wijze wordt het landschapsschoon teveel geschaad;
- deze kampeervorm werkt handhavingproblemen in de hand. Toezicht en controle zijn nauwelijks mogelijk;
- er is in de praktijk nauwelijks onderscheid te maken tussen kamperen voor eigen gebruik en commerciële verhuur.

4.6 Vergunningplichtige kampeerterreinen (zgn. reguliere camping)

Op grond van artikel 8, lid 1 Wet OR is het verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders een kampeerterrein te houden. Vergunningen worden alleen afgegeven voor kampeerterreinen die uitdrukkelijk als zodanig in een bestemmingsplan aangewezen zijn.

Bij de planologische inpassing wordt aandacht besteed aan het feit dat een kampeerterrein geen significant effect mag hebben in relatie tot de vogel- en habitatrichtlijnen; de flora- en faunawet en wateraspecten. Het bestemmingsplan geeft verder de toegestane bebouwing weer en geeft aan dat permanente bewoning niet is toegestaan.

Besloten is de vergunning voor **onbepaalde tijd** te verlenen. De vergunning geldt voor degene te wiens naam zij is gesteld (degene die het kampeerterrein exploiteert) als voor zijn rechtverkrijgende.

De rechtverkrijgende is verplicht de rechtsopvolging binnen twee maanden schriftelijk te melden bij burgemeester en wethouders. *(Indien aanvrager niet de eigenaar is, dient de eigenaar ook de aanvraag te ondertekenen)*

De vergunningaanvraag zal worden bekeken door de brandweer. Het kan zijn dat op basis van de bouwverordening voor een bouwwerk een gebruiksvergunning moet worden afgegeven.

Een medewerker van de afdeling Bouwen en Milieu zal bekijken of er een milieuvergunning nodig is.

Vergunninghouder dient om de twee jaar een kopie van het drinkwateronderzoek naar het college van burgemeester en wethouders toe te sturen.

De vergunning vervalt, indien daarvan gedurende een periode van 1 jaar geen gebruik is gemaakt.

Op grond van artikel 11 lid 1 Wet OR verbinden burgemeester en wethouders aan een vergunning voorschriften over de soort en het aantal van de op het kampeerterrein toe te laten kampeermiddelen. Burgemeester en wethouders kunnen deze voorschriften wijzigen of intrekken. Op grond van artikel 11 lid 2 Wet OR kunnen burgemeester en wethouders in het belang van de orde, de rust, de veiligheid, de natuur- en landschapsbescherming, de bescherming van het milieu, de hygiëne en de gezondheid, alsmede overige onderwerpen betreffende het kamperen aan een vergunning voorschriften verbinden, dan wel deze beperkingen of voorschriften wijzigen of intrekken.

Op grond van artikel 12 Wet OR kunnen burgemeester en wethouders een vergunning intrekken indien: a. de verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken dat, waren de juiste gegevens verstrekt, een andere beslissing zou zijn genomen of b. blijkt dat de beperkingen of de voorschriften gesteld krachtens artikel 11 niet of niet behoorlijk worden nageleefd.

Ieder jaar dienen het aantal seizoen-/toeristische standplaatsen en het aantal jaarstandplaatsen bij burgemeester en wethouders bekend te zijn. Dit omdat 10% van het aantal standplaatsen op reguliere kampeerterreinen het maximale aantal standplaatsen op kleinschalige kampeerterreinen binnen onze gemeentegrenzen mag zijn.

Op 11 december 2003 heeft de raad bij vaststelling van het beleidsplan recreatie en toerisme besloten maximaal twee **kleine landelijke campings** (in beleidsnota Recreatie en Toerisme kleine groene campings genoemd) te introduceren. Dit type camping, een product dat ligt tussen het kleinschalige kampeerterrein en de reguliere camping, kan worden gezien als een toegevoegde waarde en een uitbreiding van de keuzemogelijkheden voor de potentiële verblijfstoerist in onze gemeente. De kleine landelijke camping kenmerkt zich door ligging in een natuurlijke omgeving, kleine omvang (maximaal 35 toeristische standplaatsen), rust en persoonlijke benadering van de gasten. Situering dient uitsluitend te geschieden op plaatsen waar thans het kleinschalig kamperen plaatsvindt. Omdat kleine landelijke campings in het bestemmingsplan worden vastgelegd zal hiervoor ook een vergunning in het kader van artikel 8, lid 2 Wet OR worden afgegeven.

Met betrekking tot de kampeersector zal de gemeente het beleid richten op (beleidsaanbeveling 26 beleidsnota Recreatie & Toerisme):

- handhaving van het huidige aantal kampeerbedrijven;
- het creëren van expansiemogelijkheden voor de huidige kampeerterreinen overeenkomstig de uitkomsten van de ruimtebehoefte-inventarisatie (een goede landschappelijke inpassing dient als voorwaarde te worden gesteld);
- uniformering van de regelgeving naar landelijk, regionaal en ten minste subregionaal niveau;
- uitbreiding van de maximaal toegestane vloeroppervlakte van stacaravans van 35 m² naar 50 m² gekoppeld aan een verbod voor aanbouwen;
- kwaliteitsverbetering van de kampeerterreinen door indien mogelijk een (beperkte) financiële ondersteuning voor het laten opstellen en uitvoeren van bedrijfsnatuurplannen. Deelname aan het project Milieubarometer zal worden gestimuleerd.

5. WET OR EN HANDHAVING.

Van een goed gemeentelijke beleid op het gebied van kamperen kan slechts dan sprake zijn wanneer de handhaving goed is ingevuld. Het protocol integrale handhaving –dat in de loop van 2004 zal worden vastgesteld– verklaren wij van toepassing.

6. OVERGANGSBEPALING.

Bij het aanvragen van een ontheffing voor een kleinschalig kampeerterrein gold als toetsingscriterium in voorheen Denekamp en Weerselo dat ingevolge het bestemmingsplan ter plaatse een agrarisch bouwperceel aanwezig diende te zijn en aanvrager moest kunnen aantonen dat zijn/haar bedrijf een omvang had van minimaal 20 SBE (afgerond 6,5 NGE) in voormalig Weerselo en minimaal 40 SBE (afgerond 13 NGE) in voormalig Denekamp. Deze toetsingscriteria blijven gelden voor de bedrijven die al een ontheffing hadden.

Op het moment dat iemand na tien jaar een ontheffing heeft gekregen voor onbepaalde tijd en er is nadien sprake van bedrijfsbeëindiging dan geldt bij de eerstvolgende vijfjaarlijkse gegevensoverdracht het toetsingscriterium van 40 NGE's of het kunnen aantonen van de reële agrarische bedrijfsvoering middels een bedrijfsplan wil men de ontheffing doen laten gelden voor de rechtverkrijgende. *Het aantal nge's kan grof geschat worden door het aantal sbe's te delen door drie.*

Overgangsregeling:

Voorbeeld: stel bedrijf A heeft op basis van een agrarisch bouwperceel en het hebben van 20 SBE in voormalig Weerselo in 1997 een ontheffing gekregen voor een kleinschalig kampeerterrein. De ontheffing gold vijf jaar en dus moest in 2002 een nieuwe ontheffing worden aangevraagd. In 2002 is opnieuw een ontheffing afgegeven tot en met 2006. Vanaf 2007 kan dan op basis van onderhavige beleidsnota maar met het toetsingscriterium van 6,5 NGE een ontheffing worden afgegeven voor onbepaalde tijd.

Aldus vastgesteld in de vergadering van
burgemeester en wethouders van 29 juni 2004.

Burgemeester en wethouders van Dinkelland,
De secretaris, De burgemeester,

Drs. A.B.A.M. Damer Mr. F.P.M. Willeme.